

II

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

2004 OKTÓBER 27-28-I 412 PLENÁNRIS ÜLES

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye a következő témában: „Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a viszontbiztosításról, illetve a 73/239/EGK és a 92/49/EGK irányelv, valamint a 98/78/EK és a 2002/83/EK irányelv módosításáról”

COM(2004) 273 végleges -2004/0097(COD)

(2005/C 120/01)

2004. június 10-én a Tanács úgy határozott, hogy az EK-Szerződés 95. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fent említett közleményről.

A munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció 2004. október 6-án fogadta el véleményét. Előadó: FRANK von FÜRSTENWERTH

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2004. október 27-28-án tartott, 412. plenáris ülésén (az október 27-i ülésen) 158 igen szavazattal, 4 szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett a következő véleményt elfogadta.

1. Bevezető

1.1 Jelenleg az EU-ban nincsenek összehangolt jogi keretek a viszontbiztosítók felügyeletére. Ennek megfelelően a viszontbiztosítási tevékenységeket illetően igen eltérőek a felügyeleti rendszerek az egyes tagállamok között.

1.2 Ez a háttere annak, hogy az Európai Bizottság 2004. április 21-én irányelvjavaslatot tett a viszontbiztosításról, illetve a 73/239/EGK és a 92/49/EGK irányelv, valamint a 98/78/EK és a 2002/83/EK irányelv módosításáról. Az irányelvjavaslatot a következők jellemzik:

- a harmonizáláson és kölcsönös elismerésen alapuló felügyeleti rendszert a közvetlen biztosítási felügyelet jelenlegi szabályaira támaszkodva kívánja létrehozni;
- gyorsított eljárás a közvetlen biztosítás jelenlegi szabályozására épülő irányelv segítségével;
- kötelező engedélyezési rendszer;
- a közvetlen biztosítási követelményeknek megfelelő követelmények fizetésképtelenség esetén, azzal a lehetőséggel együtt, hogy ezeket fokozni lehessen a komitológiai eljárás során.

2. Az Európai Bizottság javaslatai

2.1 Az irányelvnek a viszontbiztosítók és a captive biztosítók⁽¹⁾ számára összehangolt felügyeleti keretet kell biztosítania az Európai Unión belül.

2.2 Az irányelvjavaslat azokat a minimális feltételeket tartalmazza, amelyek szükségesek a hivatalos engedélyezéshez. Az előfeltételek többek között a következők: a megfelelő jogi forma követelménye, üzemi terv, valamint a minimális garanciaalap megléte. A tevékenységek a viszontbiztosítási üzletágra és az ezzel összefüggő tevékenységekre korlátozódnak. Ehhez kapcsolódik a minősített részvényesek és a vállalatvezetés ellenőrzése. Az engedély az egész Közösségben érvényes.

2.3 Az irányelv célja, hogy megtiltsák a viszontbiztosítóknak, hogy a közvetlen biztosítóknál betétet helyezhessenek el, amennyiben az a tagállamok nemzeti törvénykezése kötelezően előírja. A szerződéses letétbe helyezéseket ez nem érinti.

⁽¹⁾ Viszontbiztosítással foglalkozó captive biztosítóról akkor beszélünk, ha egy viszontbiztosító olyan céghez vagy cégcsoporthoz tartozik, mely cég vagy cégcsoport maga nem működik közvetlen biztosítóként vagy viszontbiztosítóként. A captive biztosító tevékenysége arra korlátozódik, hogy ennek a cégnek vagy cégcsoportnak viszontbiztosítási szolgáltatást nyújt.

A működő belső piac létrehozása mellett az Európai Bizottságnak továbbá az is célja, hogy felállítson egy nemzetközi teljesítményértékelő skálát is, hogy ezáltal világszerte csökkenthesse az európai viszontbiztosítók számára a létbe helyezéskből származó terheket.

2.4 A vállalatok fizetőképességének meghatározásakor, a kár- viszontbiztosítási üzlet alapjaként a kárt közvetlen biztosítók fizetőképességével szemben támasztott követelményeket kell venni. Ez a követelmény a komitológiai eljárás keretén belül még 50 %-kal növelhető. Az élet- viszontbiztosítók fizetőképességét szabályozó rendelkezéseknek a közvetlen életbiztosítók fizetőképességének meghatározásán kell alapulnia. Az élet- és kár- viszontbiztosítási ügylet egyidejű bonyolításakor a teljes összeget saját erőből kell biztosítani. Ahogy a közvetlen biztosítóknak, úgy a viszontbiztosítóknak is rendelkezniük kell egy minimális, 3 millió eurónál nem kisebb garanciaalappal. A captive biztosítók esetén ez a hozzájárulás 1 millió euróra csökkenthető.

2.5 Mindenesetre azokban az esetekben, amikor egy vállalat pénzügyi helyzete egyre rosszabbodik, vagy nem képeztek elégséges biztosítástechnikai tartalékot, vagy nem fizetőképes, úgy az irányelvjavaslatban konkrétan említeni kell majd a felügyeleti jogi hatásköröket. A hatáskörök megfelelnek a közvetlen biztosítók területén létező hatásköröknek, és tartalmazzák egy szanalási terv előterjesztését, annak érdekében, hogy újra helyreálljanak az egészségesebb pénzügyi viszonyok, továbbá tartalmaznak egy finanszírozási tervet és egy pénzügyi szanalási tervet is, valamint az engedély megvonását.

2.6 Azok a viszontbiztosítók, amelyeket felkértek, vagy amelyeknek engedték, hogy az irányelv átültetése előtt gyakorolják a viszontbiztosítási tevékenységet, tevékenységüket továbbra is folytathatják, és nem kell engedélyt kérniük. Ezek az intézetek az irányelv anyagi jogi előírásainak vannak alávetve. A tagállamok mindazonáltal kérhetnek további két éves átmeneti időt.

2.7 Az irányelvjavaslatban az Európai Bizottság végrehajtási jogosítványt kap az irányelvhez való technikai kiigazítások végrehajtásához („komitológia”).

2.8 A viszontbiztosítók felügyeletére vonatkozó előírásokból kiindulva az élet- és kárbiztosítók, valamint a biztosítási csoportok irányelveinek rendelkezéseit is hozzá kell igazítani az új jogi környezethez. Ezért:

- a felügyeletnek nem szabad viszontbiztosítási szerződést olyan okból elutasítania, mely közvetlenül egy EU-n belüli (viszont)biztosító pénzügyi stabilitásával függ össze;
- nem lehet érvényben olyan előírás, amelynek következtében egy rendszerben a bruttó biztosítástechnikai tartalékokat és a

még le nem bonyolított biztosítási esetek tartalékait vagyoni értékkel kelljen biztosítani;

- azok a biztosítók, amelyek viszontbiztosítást végeznek, a fizetőképességgel szemben támasztott ugyanazon követelményeknek vannak alárendelve, mint a viszontbiztosítók;
- a biztosítási csoportra vonatkozó irányelvet olyan formában fogják módosítani, hogy a viszontbiztosítók a közvetlen biztosítókkal azonos megítélés alá essenek.

3. Általános megjegyzések

3.1 Az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság javaslatát, mert hozzájárul az európai pénzügyi tőkepiac megerősítéséhez, amennyiben biztosítja, hogy a viszontbiztosítók és a captive biztosítók elégséges tőkével rendelkezzenek ahhoz, hogy a rájuk háruló kötelezettségeiknek eleget tudjanak tenni. Ily módon tartósan megerősödhet az európai viszontbiztosítók helyzete a nemzetközi biztosítási piacokon.

3.2 Az EGSZB határozottan rámutat arra, milyen nagy jelentőségű a viszontbiztosítási gazdaság az európai pénzügyi tőkepiac vonatkozásában. 2002-ben a 40 legnagyobb viszontbiztosítónak átadott összes díj összege 138 601 200 000 US dollárt tett ki, ebből 58 544 000 000 US dollár jutott az uniós viszontbiztosítóknak.

3.3 A viszontbiztosítási ügylet elsősorban a biztosítók és a viszontbiztosítók közötti viszonyra vonatkozik. Egy vagy több viszontbiztosító kiesése azonban kihatással lehet a fogyasztóra, amennyiben a kiesések miatt egy közvetlen biztosító nem tud kötelezettségeinek eleget tenni. Ezért az EGSZB elismeri, hogy az irányelvjavaslattal közvetetten a fogyasztóvédelem szintje is emelkedhet az EU-ban. Ugyanakkor az EGSZB arra is rámutat, hogy egy kielégítő viszontbiztosítási védelem egyben a fogyasztók érdeke is. Ez viszont feltételezi, hogy az európai piacon elégséges és megfelelő díjú viszontbiztosítási kapacitás álljon rendelkezésre.

3.4 Az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság „gyorsított megközelítésű” („fast track”) kezdeményezését, azt, hogy a biztosítási felügyelet jelenlegi szabályaira építve döntsenek a viszontbiztosítási felügyeletre vonatkozó szabályokról. Úgy tűnik, különösen a már működő Solvency II-projektrel a háttérben, hogy ez helyes kezdeményezés.

3.5 Nagy jelentőséggel bír az a körülmény, hogy a viszontbiztosítási piac erősen globalizált piac. Ezért az EGSZB felszólítja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és az Európai Bizottságot, hogy különös figyelmet szenteljenek a nemzetközi versenyképességre vonatkozó irányelvről szóló további tanácskozásokon az európai viszontbiztosítási gazdaságnak.

3.6 Az EGSZB elismeri, hogy az európai viszontbiztosítási gazdaság pénzügyi stabilitása a 2001. szeptember 11-i támadások után nagyobb próbáknak lett kitéve. E háttér ismeretében, az európai viszontbiztosítási gazdaság minden újabb megterhelését alá kellene vetni egy pontos költség-haszon elemzésnek.

3.7 Az EGSZB elismeri, hogy mindeztől különböző felügyeleti rendszerek léteztek. Ezeket a fizetésképtelenségnek, a tőkebefektetésnek és a letétek szabályozásainak a kombinációja jellemzi. Az Európai Bizottság javaslata alapján különösen a letébehelyezés terén meglévő eddigi szabályozások fognak eltűnni. Ennek során biztosítani kell, hogy az érintett felügyeleti hatóságok elég nagy bizalmat tudjanak kelteni a jövőben rendelkezésre álló felügyeleti eszközök, illetve azoknak az EU-n belüli egységes alkalmazása iránt.

4. Előírások fizetésképtelenség esetén az élet- viszontbiztosítási üzletágra vonatkozóan (38. cikk)

4.1 Az irányelvjavaslat következtében az életbiztosítási intézetek szavatoló tőkéjének számítására vonatkozó előírásokat az élet- viszontbiztosítási üzletágra is alkalmazni kell. Az élet- viszontbiztosítás esetére az Európai Bizottság a biztosítási szektor fizetésképtelenségére vonatkozó szabályainak változatlan átvételét javasolja. A fizetésképtelenség kiszámítása két összetevőt tartalmaz, nevezetesen a 3 %-os rizikó összegét (sum at risk) és a matematikai tartalékok 4 %-át. Ebből azonban, az EGSZB meglátása szerint, az európai élet- viszontbiztosítók aránytalanul nagy megterhelése következik. Az Európai Bizottság javaslata:

- nem veszi figyelembe az élet- viszontbiztosításnál a biztosítási ügylet/kockázat profilt, ami az élet- viszontbiztosítók mérték- telen túltőkésítéséhez vezet;
- az európai élet- viszontbiztosítók számára ebből nagy hátránya származik nemzetközi konkurensikkal szemben (vö. a Melléklettel); félő, hogy a viszontbiztosítási kapacitások tovább szűkülnek;
- a viszontbiztosítási védelem nagymértvű drágulásához vezet;
- hozzájárulhat a pénzpiacok destabilizálásához, ha a szükséges viszontbiztosítási védelmet, annak megnövekedett költségei miatt, a biztosítási társaságok nem vásárolják meg;
- a tőkefedezeti nyugdíjellátás magánúton történő felépítését további tetemes költségekkel terheli meg.

4.2 Az életbiztosítók és az élet- viszontbiztosítók kockázati struktúrája Európán belül nagymértékben eltér. Az élet- viszontbiztosításnál a tőkebefektetési kockázat általában a közvetlen biztosítót terheli. Már csupán ez az eltérés is mutatja, hogy az életbiztosítási szavatoló tőke formula a kockázati struktúrát az élet- viszontbiztosításban nem tudja megfelelően leképezni.

4.3 Az adatkezelő ügynökségek (rating ügynökségek) számítási módszereivel való összehasonlítás is mutatja, hogy az EU javaslat követelményei valószínűleg túl magasak. Habár az Egyesült Államokban a fizetésképtelenségi követelmények a kockázati összegre építenek, eközben azonban egy olyan változó tényezőt vezetnek be, amely a mindenkori portfólió nagyságához igazodik (0,8%, 25 milliárd euró fölötti tőkebefektetésű állomány esetén). A kanadai felügyeleti hatóságok és adatkezelő ügynökségek tőkebefektetéseinek szerkezete hasonlóképpen alakul.

4.4 Míg a közvetlen biztosítási üzletág a biztosítók és az ügyfelek között továbbra is nemzeti jellegű, addig a viszontbiztosítás azóta nemzetközi üzletággá vált. Ez már a kockázatok nemzetközi diverzifikálásának követelményéből is adódik. Ezért szükséges egyenlő versenyfeltételeket biztosítani az Unión belüli viszontbiztosítóknak, valamint nemzetközi versenytársaiknak az Egyesült Államokban, a Bermuda-szigeteken és Svájcban.

4.5 Azok az európai viszontbiztosítók, amelyek a világon mindenhol versenyben állnak, félnek attól, hogy nagy hátrányt szenvedhetnek Európán kívüli versenytársaiktól, mivel ezek a saját tőkével szemben kevésbé szigorú követelménynek vannak alávetve. Feltehető, hogy a viszontbiztosítási üzlet nagyobb mértékben vándorol el olyan Európán kívüli viszontbiztosítási központokba, mint amilyenek a Bermuda-szigetek vagy az Egyesült Államok. A viszontbiztosítási kapacitások elvándorlása az európai pénzügyi tőkepiac nagymértvű legyengüléséhez vezetne. A túlságosan magas követelmények szükségszerűen a viszontbiztosítási kapacitások besűküléséhez és/vagy a viszontbiztosítási árak emelkedéséhez vezetnének. A viszontbiztosítási árak emelkedése szükségszerűen hatással lesz a biztosítók termékköltségeire, ezáltal pedig a fogyasztókra is. A magasabb árak pedig szükségszerűen negatívan befolyásolják majd a tőkefedezeti magánnyugdíjrendszer felépítését, amire feltétlenül szükség lenne.

4.6 Mindez, az EGSZB meglátása szerint nem alkalmas arra, hogy az európai belső piacot ösztönözze. Máskülönb pedig az új tagállamok is érdekeltek a viszontbiztosítás működőképes európai belső piacának kialakításában, és különösen rosszul érintené őket, ha a viszontbiztosítási kínálat szerkezete számukra hátrányosan változna.

4.7 Az EGSZB ezért arra a végkövetkeztetésre jut, hogy az irányelvjavaslat a szavatoló tőke kiszámítására az élet- viszontbiztosításban csak ártana az európai viszontbiztosítók versenyképességének. Ezen okokból kifolyólag azon a véleményen van, hogy az Európai Bizottságnak az élet- viszontbiztosítók fizetőképességének meghatározására tett javaslatát jelentős mértékben módosítani kellene.

4.8 Az EGSZB ez alapján azt javasolja, hogy meg kellene engedni, hogy az élet- viszontbiztosítás terén is a kár- viszontbiztosítók fizetőképességének kiszámítása legyen az alap.

4.8.1 A kockázat figyelembevételével, de a verseny szempontjait is tekintetbe véve, a kár-viszontbiztosítók fizetőképessége kiszámításának módszere nagyon is kielégítő. A fizetőképességgel kapcsolatos formula a kárbiztosításban nemzetközi összehasonlításban is messzemenően megfelel a fizetőképességgel szemben támasztott követelményeknek, így tehát teljesen ki van zárva, hogy az európai viszontbiztosítási gazdaság hátrányba kerüljön a verseny szempontjából.

4.8.2 A kárbiztosítási formula adekvát formában képezi le az élet-viszontbiztosítási üzletágat. Az elhalálozás kockázatának átvételével az élet-viszontbiztosítási üzletág inkább a kárbiztosítók és a kár-viszontbiztosítók üzletágának felel meg, semmint az életbiztosítók üzletágának.

4.8.3 Azok az egyedi kockázatok, melyeket a kárbiztosítási formulában nem vesznek figyelembe, könnyen bevonhatók a Solvency II-projekt keretén belül.

4.8.4 A kárbiztosítási formulát jogtechnikai szempontból könnyű alkalmazni, mivel az Európai Bizottság tervezett irányelvjavaslatában (3. módosítás) már egy kész irányelvszöveget mutatott be.

4.8.5 A kárbiztosítási formula lehetővé teszi az élet-viszontbiztosítók számára, hogy a fizetőképességet illetően követelményeiket időben tudják meghatározni, mivel a szükséges adatok már ma fellelhetők a biztosítóknál, így nem kell azokat még csak ezután begyűjteni. Különösen a nemzetközi ügyletekben hiányos információk miatt tűnik a kárbiztosítási formula előnyösnek.

4.8.6 A fizetőképességgel kapcsolatos formula különösen a kárbiztosításban alkalmazott „gyorsított megközelítésre” alkalmas. Könnyű átültetni, mivel nincs szükség a formula további átalakításához az olyan esetekben, melyekben példának okáért szerződésben lefektetett letétbe helyezésről van szó.

5. Előírások fizetéseképtelenség esetén a kár-viszontbiztosítási üzletágra vonatkozóan (37. és 55. cikk)

5.1 Az irányelvjavaslatban az a szándék fogalmazódik meg, hogy a szavatoló tőke kiszámítására vonatkozó előírásokat a kárbiztosításban a kár-viszontbiztosítási üzletágra is alkalmazzák. Ezzel összefüggésben, a Lámfalussy-eljárás keretén belül lehetővé válhat a kárviszontbiztosítás fizetőképességére vonatkozó követeléseknek legalább 50 %-al való emelése.

5.2 Az EGSZB megfelelőnek tartja a kárbiztosítók fizetéseképtelenségére vonatkozó szabályozásoknak változatlan átültetését a kár-viszontbiztosítókra a „gyorsított megközelítésű” kezdeményezés keretén belül. Azonban komoly kifogásai vannak a Lámfalussy-eljárásnak a fizetéseképtelenségre vonatkozó követelményekre történő kiterjesztésével szemben.

5.3 A szóban forgó irányelvet „gyorsított megközelítésű” projektként, nem pedig a Lámfalussy-eljárás keretén belül

hozott keret-irányelvként fogalmazták meg. A fizetéseképtelenséggel szemben támasztott követelmények kiigazítása majd csak a tágabb Solvency II projekt keretén belül történik meg.

5.4 A Lámfalussy-eljárás alkalmazása itt nem igazolható. A viszontbiztosítók saját tőkével szembeni követelményei semmi esetre sem tekinthetők olyan, a megvalósítást elősegítő rendelkezéseknek, melyek meghozatalára az erre vonatkozó Lámfalussy-eljárás lett volna előirányozva. Ahogyan ez a bankszférán belüli, a Basel II-vel kapcsolatos hosszadalmas tárgyalásokból is világosan kitűnik, a saját tőkével szembeni követelmények esetében a majdani felügyeleti rendszer „lelkéről” van szó, nem pedig egy utólagos részleges szabályozásról.

5.5 A konkrét saját tőkével szembeni követelményeknek, az EGSZB meglátása szerint, már magából az irányelvből felismerhetőeknek kellene lenniük, nem pedig egy utólagos, a biztosító-társaságokra vonatkozó közösségi törvényhozásból. Ezt a megkülönböztetést támasztja alá a jelenlegi Alkotmánytervezet is, amely megköveteli, hogy a lényeges szabályozásoknak már magában az irányelvben szerepelniük kell. Az Európai Bizottság hivatkozása az érintett körökkel való átfogó konzultációra ezért nem elégséges.

6. A viszontbiztosítás és a visszaengedményezés tényezői (37. és 38. cikk)

6.1 Az irányelvjavaslat előirányozza, hogy más viszontbiztosítókra irányuló visszaengedményezéseket, a fizetőképesség számításánál, a bruttó kártehernek csupán 50 %-áig kell figyelembe venni. Ez megfelel az élet-és kárbiztosítás területén a közvetlen biztosítókra vonatkozó érvényben lévő szabályozásnak. A viszontbiztosítók felügyeletére vonatkozó jelen irányelvnek nagymértékben hozzá kellene járulnia a viszontbiztosítási ágazat pénzügyi stabilitásának megerősítéséhez az Európai Unión belül. Mindezek tudatában az EGSZB jogosnak tartja, hogy teljes mértékben elismerjék a biztosítók engedményezését, illetve a viszontbiztosítók visszaengedményezését, amennyiben mind az engedményező, mind a visszaengedményező az Európai Unión belüli felügyeletnek van alárendelve.

6.2 Az EGSZB javasolja a viszontbiztosítási és a visszaengedményezési tényezők számának növelését, még akkor is, ha a biztosítási gazdasággal szemben támasztott követelmények megszorodtak, mivel ezzel próbálnak ösztönös problémamegoldásokat is megoldani. Mivel a 2001. szeptember 11-i támadások után különösen nagy volt az igény az iparban és a légi közlekedésben a terrortámadások kockázata elleni biztosítási fedezetre, alacsonyabb viszontbiztosítási és visszaengedményezési tényezők alapján nem lehetett a költség szempontjából kedvezőbb megoldásokat kínálni. Az egyes tagállamokban az alacsonyabb visszaengedményezési tényezők alapján sem alakulhattak még ki biztosítási megoldások a terrortámadások kockázata ellen.

7. Befektetési szabályok (34. cikk)

7.1 Az EGSZB elfogadja a 34 cikkelyben foglalt a minőségi felügyeleti szabályokra vonatkozó kezdeményezést (Prudent-Person-Principle). A viszontbiztosítási üzletág sajátosságai és különösen nemzetközi jellege miatt ez a kezdeményezés megfelelőbb, mint a mereven mennyiségi kezdeményezés. Az EU ezzel egy olyan modern kezdeményezést honosít meg, amelyet az International Association of Insurance Supervisors (IAIS) részéről is támogatnak. Ugyanakkor az EGSZB azt is elismeri, hogy a minőségi kezdeményezés nem jelent menlevelet, hanem megköveteli, hogy a vállalkozók a tőkebefektetési folyamatot állandóan ellenőrizzék.

7.2 Mivel az irányelv eddig fennálló felügyeleti szabályok hatályát fogja korlátozni vagy eltörölni (például a letétbehelyezés tekintetében), az EGSZB azt javasolja, hogy az irányelv adja meg a tagállamoknak azt a jogot, hogy a területükön bejegyzett viszontbiztosítók számára kiegészítő mennyiségi befektetési szabályokat írassanak elő. Ennek feltételül kell szabni, hogy a kiegészítő szabályok igazolhatóak legyenek a „Prudent-Person-Principle” és a szerződéses kötelezettségek szempontjából.

8. Átmeneti időszak (51. cikk)

A viszontbiztosítók jelenleg nincsenek egységes EU jogi kereteknek alárendelve. Az EGSZB ezért azt javasolja az Európai Bizottságnak, hogy átfogó módon vizsgálja meg, nincs-e szükség további átmeneti szabályokra. Ezek vonatkozhatnak például a viszontbiztosítók olyan jelenleg is használt saját

tőkeeszközeire, amelyeket a saját tőkével szemben támasztott követelmények keretében a közvetlen biztosítóknál nem ismernek el.

9. Következtetések

9.1 Az EGSZB támogatja – az említett fenntartások ellenére – az Európai Bizottság európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatát a viszontbiztosításról, illetve a 73/239/EGK és a 92/49/EGK irányelv, valamint a 98/78/EG és a 2002/83/EG irányelv módosítására vonatkozó javaslatát. Az a véleménye, hogy a javaslat a viszontbiztosítók felügyeletével összefüggésben majdnem minden területet magában foglal. Az irányelv teljes mértékű átültetése nagyban hozzá fog járulni a viszontbiztosítási piacok megerősítéséhez és stabilitásához az Európai Unión belül, ami megfelel az Európai Bizottság célkitűzésének is.

9.2 Az EGSZB, miután megvizsgálta az Európai Bizottság javaslatát, néhány sajátos szempontot emelt ki az irányelvjavaslatból, annak érdekében, hogy a további megfontolásokhoz és elemzésekhez konkrét utalásokkal és ösztönzésekkel szolgálhasson az Európai Bizottság számára. Az EGSZB ezért azt javasolja, hogy az élet- viszontbiztosítás terén is a kár- viszontbiztosítók fizetőképességének számítását vegyék alapul. Továbbá nem szabad, hogy a fizetésekre vonatkozó követelések a Lámfalussy-eljárás alkalmazási területére essenek. Mivel az EGSZB fontosnak tartja az irányelvben megfogalmazott szándékot, ezért gyors törvényhozási eljárást sürget.

Brüsszel, 2004. október 27.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Anne-Marie SIGMUND